

(המשך מעמוד 9)

ציונים קיצוניים. הם לא רצו כי תקום בארץ-ישראל מדינה יהודית, כפי שהציעה באותם הימים החברה המלכותית בראשות הלורד פיל. מדינה עצמאית יהודית, אפילו בתחילת קטן מארץ-ישראל, היתה מהדה בחרת גורם אנטי-גרמני בובה במשפחת העמים ובחבר-הלאומים, גורם בעל כושר תעמולתי ודיפלומטי. חוץ מזה רצה משרד-החוץ לרכוש את אהדת הערבים.

גראה כי עמדת ה.ס.ס. היתה דור-משמעת. מצד אחד לא יכול היה להתנגד בגלוי לקו משרד-החוץ בעניין בינלאומי. הוא גם לא יכול היה להתעלם מן הקו השלילי שנקט הטיטר עצמו בספרו, מיון קאמפף, נגד רעיון המדינה היהודית, בא ראה בסיס לניהול הקנוניות הבינלאומיות של היהדות. מכאן הנוסח האנטי-ציוני הקיצוני של דו"ח אייכמן על ביקורו בארץ. מאידך, היה ה.ס.ס. מעוניין בהגירה בכל מחיר ובכל האמצעים, כדי להראות הישגים של ממש — וזה היה אפשרי רק תוך שיתוף-פעולה עם הציונים.

★ ★ ★

"טבחונים בעדי קרניים"

דבר אחד ברור — היידיך ואנשיו רצו בפיתרון בעיית-היהודים בגרמניה. תחילה דגלו בהגירה, לאחר מכן בגירוש, ולבסוף בהשמדה. כל הדרכים האלה היו, בעיניהם, "מעשיות". כאנטי-ביצוע, הם בזו לאנטי-שמשים האידיאלוגיים, שהטיפו נגד היהודים, אך לא הציעו שום פיתרון.

כזה היה הרקע לסכסוך הממושך בין היידיך לבין יוליוס שטרייכר, וגם לבזו העמוק בו מדבר אייכמן על שטרייכר. אייכמן טוען כי זה מוכיח שהוא לא היה אנטי-שמי. למעשה זה מוכיח רק את הבזו שרחשו "אנטי-המעשה", מגרשי היהודים, לפספסן הפרורנוגרפי,

הימלר (שמאל) בחברת הגנרל קיימל וקור

שהפך את שינאת-היהודים למיקצוע. שטרייכר מצא סיפוק בהובלת נערה גרמניה בחוצות נירנברג, כשהיא נושאת שלט: "שכבתי עם יהודי". היידיך, לעומת זאת, רצה "לנקות את גרמניה מיהודים".

בעדותו מספר אייכמן כיצד באו אליו אנשי דר שטירמר, עתונו של שטרייכר, וביקשו לספק חומר למחלקה היהודית של שרות-הבטחון. הוא דחה אותם בבזו. פעם אחרת. זמן קצר לפני הנסיעה לארץ-ישראל, אומנם היה אורחו של שטרייכר בכינוס השנתי הגדול של המפלגה בנירנברג, העיר בה כיהן שטרייכר בתור גאוילייטר. אך הוא מדבר על כך בזלזול. כעבור זמן-מה הוזמן שוב על-ידי שטרייכר להיות אורחו בכינוס המפלגה, אך לפי הוראותיו המפורשות של היידיך הודיע כי הוא "חולה ומצטער".

הימלר עצמו הושפע, לפחות במשך תקופה ארוכה, על-ידי הקו של דר שטירמר, בניגוד רב למפקד שרות-הבטחון שלו, היידיך לא טגד, לחוכמת הכסילים הבלתי-מצויאותית. כפי שהתבטא פעם... יחסו של היידיך לקו השטירמר של שטרייכר היה בדיוק כמו זה שלי. לא כן היה יחסו של הימלר. הלה נכנע להשפעתו מצד חברי-המפלגה שכאלו לבשו קרניים ועורות, בדרך הטבחונים הקדמוניים. אני מתבטא כך, כי נהגו אצלנו להשתמש לעתים קרובות במלים אלה, כדי לציין את אופיים של טוג מסויים מאוד של חברי-המפלגה."

★ ★ ★

"יד הערבי פשוטה לבקשויש"

קרב לסיום פרק זה של חיי אייכמן — תקופת היותו פקיד קטן במחלקה 2112 — באה הנסיעה לארץ-ישראל. לדבריו, קרא אייכמן בהינט על קיום ההגנה. המנהיגים הציונים בגרמניה הכחישו את קיום האירגון, אך כעבור זמן קצר נאמר לאייכמן כי שלח ההגנה הגיע לגרמניה, ומוכן לשוחח עמו. אייכמן הוזמן לבקר בארץ-ישראל, כאורח ההגנה.

היה זה מאורע גדול בחיי הפקידים הקטנים של המחלקה. בפעם הראשונה הגיע אליהם משב של רוח בינלאומית. מאחר שהוזמנו שני אנשים, לחמו הכל על המקום השני. מסקדו של אייכמן, רבי-סמל האגן, נטל את הגיבוי לעצמו. אייכמן ביקש תקציב מיוחד כדי לקנות בגדים מתאימים. עדיין לא היו לו חליפות אזרחיות הגונות.

הנסיעה נכשלה. יתכן כי המודיעין האנגלי כבר ידע מי התיירים. לעתונאי אייכמן לא ניתן לשות בארץ אלא בשעות המעטות בהן עגנה אונייתו בנמל חיפה. בכל זאת הצליחו השניים לחבר דו"ח ארוך, שבא להוכיח כי הנסיעה לא היתה לחינם, וכי הושגו הישגים חשובים. אך מלבד אינפורמציה שטחית ביותר, מן הסוג המצוי בכל אנציקלופדיה (ואולי אף הועתקה משם), אין הדו"ח מכיל מאומה זולת דברי-בלע אנטי-ציוניים. לדוגמה: יהודי גרמניה, שבאו לארץ, מוכנים לחזור לגרמניה, ואף למחנות-הריכוז, בגלל המצב הנוצרי בארץ. היהודים בארץ מרמים זה את זה, מאחר שאין להם כאן משהו אחר שאפשר לרמותו. בעדותו טען אייכמן כי הדו"ח חובר על-ידי האגן, מפקדו וחברו לנסיעה, וכי הוא עצמו היה דחקא יודי היהודים. "הסימפאטיות שלי היו נתונות ליהודים, לא לערבים... גם לא לקחתי נהגי-מזינת ערבי בחיפה, כדי לעלות על הר הכרמל, אלא נהג יהודי... באותם הימים אמרתי תמיד, אולי 50 או 100 פעמים, שבארץ-ישראל כדאי לסחור עם יהודים, רק עם יהודים, כי לערבי יש יד קשורה, ומי שזורק לתוכה את הגרוש האחרון, זה יידיה". כמה שבועות אחרי שאמר מלים אלה בעדותו, קרוב לסיום העדות, ביקש אייכמן מן הפקד לם, פיתאום, ללא קשר עם הנושא שניתן בוותרו, רגע, להוסיף משהו לעדות. אני רוצה להגיד משהו, שהוא אומנם בלתי-חשוב לגמרי, אבל שרציתי לתקן מזמן. בראשית העדות שלי אמרתי פעם משהו, ניסחתי משהו, ביחס לערבים, שיש להם יד עקומה הפשט טה לבקשויש... זה אומנם לא-חשוב, אבל לא הייתי רוצה, אם משהו אי-פעם יקרא את הדברים האלה, שיפרש את זה שלא כהלכה. לא התכוונתי מכוון לכלל הערבים, אלא התייחסתי רק לביקור הראשון, לביקור הראשון והאחרון שלי בישראל..."

גם אחרי 25 שנה נשארו מושגיו והגדרותיו של אייכמן נזענים — עובדה שהיתה צריכה לעורר מחשבה בלבם של ערבים, המשלים את עצמם כיום כי הנאצים היו מסתפקים אחרי ניצחונם בהשמדת החלק היהודי של המשפחה השמית, ומתיידיים עם החלק הערבי שלה. בתפיסה הנוצצית לא היה הבדל בין שמי אחד לשני.

כשחזר מחיפה, כבר היה רבי-סמל אייכמן פקיד ותיק של ה.ס.ס. — והוא המתין באי-סבלנות גוברת והולכת להזמנתו להוכיח את עצמו כ"אנטי-ביצוע".

כל הארבה — זוכה

פרסים יקרי ערך יוענקו לאלה שישי כילו להרכיב את המספר הגדול ביותר של מלים הנובעות מאותיות השם **אילנשיל פוליו** מכצע אילנשיל פוליו, אגוד למען נפגעי שתוק ילדים בחסותו ובמימונו של מפעל ארטיק קרטיב, בתיים.

תנאי התחרות:

- א. הרכבת המלים לפי כללי הכתיב החסר.
- ב. אין לכתוב שמות פרטיים, אלא אם כן הם גם שמות עצם, תואר וכיו"ב.
- ג. אין להשתמש בנטיות פעלים, או שמות. מותר להשתמש רק בשורש המלה.

ד. התאריך האחרון להגשת ה- תשובות, הוא יום ו' כ"ה בסיון, 9 ביוני 1961. בתאריך זה יועבר החומר לידי ועדת שופטים — המורכבת מאנשי אגודת הספרים. ה. יש לצרף לפתרון לירה אחת כדמי השתתפות — הכסף מיועד לשקום נפגעי שתוק ילדים. ו. את החומר יש לשלוח למשרדי אילנשיל פוליו, רח' פרישמן 69 ת"א ולציין על גבי המעטפה "תח' רות כל המרבה — זוכה".

בין הפרסים שיחולקו לזוכים: מיסה לקפריסין (הלוך וחזור) נחרם ע"י משרד נסיעות דינזיהווי, נחלת בנימין 57.

תנ"ך קאסוטו בהוצאת יבנה. טיסות לאילת מתנת חברת ארקיע, ועוד עשרות פרסים גדולים, אותם נפרסם במודעות הבאות. מהיום — עקבו אחרי מודעות ארטיק-קרטיב, בהן יפורסמו פרטים על התחרות.

דחף

הוצאת מ. מזרחי רומן השבוע

של "מועדון הספר הטוב"

טיסי האתמול

מאת נוויל שוט

פרשת חייו של ג'וני פאסקו, טייס מבטן ומלידה, הבז לסקי-נות בימי מלחמה ובימי שלום. הרפתקן ששתי בנותיו מסתירות ממנו את עצם קיומן וידידו המחرف את נפשו כדי לחלצו מגחיתת ההתרוסקות.

הרומניסט הנודע נוויל שוט בחר לו הפעם כר לכשרונו ה- ספרותי — ימי התעוזה של חלוצי-הטיס.

ההפצה הראשית: מזרחי, רח' אלנבי 60 טלפון 64755, תל-אביב

